

ZELFS DE ENGELEN SLAPEN...

Een kerstspel voor jong en oud

Bij binnenkomst van het publiek zijn twee personages op het podium aan het werk. Het zijn Maria en Jozef. Jozef is aan het tuinieren in een zee van kleurrijke en verschillende bloemen. Achter hen staat of hangt een groot doek met daarop ook verschillende bloemen geschilderd. Maar dat doek is nog lang niet vol. Bij dat doek liggen verfpotten en kwasten op een tafeltje. Maria is daarop aan het schilderen. De piano/het orgel speelt verschillende bekende christelijke kerstliederen.

1. Onder piano-of orgelbeleiding zingen alle aanwezigen: Stille nacht, heilige nacht.
2. Op de beamer worden tekeningen van KIEM-kinderen getoond. Ze verbeelden verschillende scènes van het verhaal van Jezus' geboorte volgens Lucas. Tijdens deze presentatie vertellen verschillende kinderen, jongeren en volwassenen op het podium het bijbelverhaal (Lucas 2: 1-20).
3. Jozef en Maria vertrekken. Dit gebeurt onder begeleidend piano- of orgelspel van Midden in de winternacht (NLB 486).

4. Tijdens dit spel en het naspel delen kinderen bloemen uit aan de aanwezigen. Deze bloemen halen ze uit de bloementuin op het podium.
Wanneer elk kind 3 bloemen heeft uitgedeeld, zet het orgel/de piano in met de melodie van het Magnificat (de Taizé-uitvoering, met vioolbegeleiding).
5. Maria komt terug en loopt naar het podium. Ze wordt omringd door witte personages (**het koor van dit spel: leden van het Taizé-koor, kinderen**).
Dit koor zingt het Magnificat (de Taizé-uitvoering, met vioolbegeleiding). Tijdens het naar voren lopen en het zingen delen de witte personages zakjes met zaden uit. Niet iedereen in het publiek zal hier nog een zakje krijgen.
6. Maria gaat achter de vele overgebleven bloemen staan. Met de kwasten en het verf schildert ze bloemen op het doek. Dan zegt ze:

Dat de wereld één grote bloementuin zou worden.

Daar droomde Jezus van.

Hij was mijn zoon.

Een bloemenkind.

Hij vertelde erover: als mensen bloemen zouden uitdelen, zou er vrede op de wereld zijn.

Als mensen aan bloemen konden ruiken, zou er troost zijn.

Als mensen als bloemen zouden kunnen zijn, zou de geur van liefde zich verspreiden.

Waar hij kwam, zag je bloemen bloeien.

Hij maakte de wereld een beetje mooier, en de mensen liever.

7. Alle andere kinderen komen van de zijkant op het podium. Samen met het koor zingen ze lied 485 (couplet 1 t/m 5) uit het NLB: Zeg eens herder, waar kom jij vandaan?
8. Drie herders komen op. Bij de bloemen en Maria nemen ze het woord:

Herder 1: *Ik heb hem als baby gezien. In een stal.*

Herder 2: *Midden in de winternacht.*

Herder 3: *En we hebben hem groter zien worden.*

Herder 2: *Tiener, puber, jonge man.*

Herder 1: *Met elke stap plantte hij een zaadje. En zo groeiden er bloemen.*

Herder 2: *De wereld werd mooier met hem.*

Herder 1: *We hebben het begin gezien.*

Herder 2: *Maar we willen ook de rest zien.*

Herder 1: *Dat de hele, de hele wereld een bloementuin wordt!*

Herder 3: *Misschien komt er een nieuw kind!?*

Maria: *Een kind als mijn Jezus. Een kind dat een zee van bloemen verspreidt.*

Herder 1: *Dan wil ik er weer bij zijn!*

Herder 2: *Ik ook!*

Herder 3: *Ik ben heel benieuwd!*

Maria/

Herder 1, 2 en 3: *Dat kan nooit lang meer duren!!!*

9. Maria schildert kort door. De beide herders kijken om zich heen door een verrekijker. Dan vertrekken de herders en Maria na 20 seconden wanneer de piano/het orgel begint te spelen.
10. Piano of orgel speelt Eer zij God in onze dagen (NLB 487: 1,2). Alle aanwezigen zingen dit lied.
11. Tijdens dit lied komt een rij engelen van achteren naar voren. Ze hebben tuingereedschap in de handen. Ze dragen tuinkleding.
12. Ze gaan aan de slag in de tuin op het podium.
13. Verteller:

*En daar groeiden en bloeiden de bloemen van Jezus.
De bloemen die Jezus in zijn leven had laten bloeien werden goed verzorgd door de engelen van God.
Daar, op dat heel kleine stukje aarde, was alles goed.
Zoals God het bedoeld had.
Een paradijsje.
Een tuin van God.
Er was wind.
De zon scheen er.
Er kwamen insecten.
Het was er lente, elke dag.
De engelen voelden zich als in de hemel.*

14. Het koor zingt het eerste couplet van NLB 486 (Midden in de winternacht). De drie andere coupletten worden hierna door alle aanwezigen gezongen.
15. Verteller:

*De engelen hadden één bijzondere taak van God gekregen:
ze moesten de bloementuin verzorgen totdat er een kind zou komen.
Een nieuw kind dat de hele wereld zou veranderen in een paradijs.
Een kind dat de aarde zou veranderen in een bloementuin.
Een tuin van vrede.*

16. De engelen zijn druk aan het werk in de bloementuin. Dit gaat gepaard met passende 'werkmuziek' op piano/orgel of via de geluidsinstallatie (bv. <https://www.youtube.com/watch?v=sBstyvr6Jns>). Na 30 seconden gaat dit over in de melodie van lied 469 (NLB), gespeeld door het orgel/de piano.
17. Het koor zingt couplet 1 van lied 469 (Ik ben een engel van de Heer).
18. In de vier hoeken van de zaal gaan vier personages in het wit staan. Ze verbeelden de engel Gabriël. Ze nemen het woord en spreken elk door een megafoon. Ze citeren profetische teksten uit het OT.

Gabriël 1: *Het volk dat in het donker leeft, zal een groot licht zien. Er komt weer licht voor het volk dat al vlak voor de poorten van de dood leefde.*
 Gabriël 2: *Het meisje dat nog maagd is, zal in verwachting raken en een zoon krijgen. Ze zal hem Immanuël ('God met ons') noemen.*
 Gabriël 3: *Hij zal als Koning heersen. Hij wordt Wijze Raadgever, Sterke God,*

Gabriël 4: *Eeuwige Vader en Vredekonig genoemd.
Ze zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren
omsmeden tot snoeimessen. Geen volk zal nog een ander volk
aanvallen. Ze zullen niet meer leren oorlogvoeren.*

19. Verteller:

*De tuin bloeide door het werk van de engelen.
Het nieuwe bloemenkind kon komen.
Er kwamen al veel mensen en engelen kijken of dat kind er al aankwam.
Ze gingen op de uitkijk staan.
Welkom, bloemenkind!*

20. De kinderen, tieners en volwassenen die langs het middenpad zitten hebben allemaal vlaggetjes en toeters gekregen. Op een teken via de beamer (trompet?) gaan ze in het midden van de kerk in een welkomstrij vormen en maken ze veel lawaai.

21. Alle aanwezigen staande zingen lied 476 (Nu zijt wellekome; met een kleine tekstwijziging):

*Nu zijt wellekome,
kind, zo klein en teer,
Jij komt van alzo hoge,
van alzo veer.
Nu zijt wellekome
van de hoge hemel neer.
Hier al op dit aardrijk
geef jij ons vrede weer.
Wij kijken uit!*

22. Verteller:

*Maar de jaren en eeuwen verstreken.
Het kind liet op zich wachten.
De engelen bleven snoeien en schoffelen.
Het wachten duurde en duurde...
Wat kan wachten op iets moois lang duren...!*

23. Een aantal kinderen spreekt een filosofische gedachte over wachten uit.

24. Het koor zingt het volgende lied. Hierbij is het tussenspel door piano/orgel ook belangrijk.

*Stil maar, wacht maar: hij komt er echt aan!
Hij komt hier heus wel wonen.
Stil maar, wacht maar: 't werk is gedaan.
Hij zal nu echt wel komen.*

TUSSENSPEL, STEEDS LANGZAMER EN VERVEELDER

*Stil maar, wacht maar: de klok tikt wel door.
Het zal niet lang meer duren.
Stil maar, wacht maar: we gaan er nu voor.
Kijk rond, beklim de muren.*

TUSSENSPEL, STEEDS LANGZAMER EN VERVEELDER

*We wachten en wachten, dit gaat echt niet meer!
Ik wil geen uur nog blijven!
We stoppen, we staken. Dit was het dit keer.
Hij zal geen welkom krijgen.*

25. Het lied gaat over in slaapliedje...

26. Verteller (terwijl het slaapliedje zachtjes doorklinkt):

*Het wachten op dat bloemenkind duurde ontzettend lang.
Daarmee vergeleken lijken 9 maanden op een vingerknip.
Zelfs de 100 jaren van Doornroosje duurden zo lang als een knipoog
vergeleken met het wachten op het nieuwe bloemenkind.
Het duurde zelfs zó lang dat de engelen in slaap vielen.
Heel langzaam.
En als engelen slapen kan dat eeuwen duren.
Dan maakt niets of niemand hen wakker.
Alleen God kan dat.*

27. Het slaapliedje klinkt luider. De engelen in de tuin gaan liggen en vallen in slaap.

28. Verteller:

*Wat duurt wachten lang als je je verheugt!
De mensen raakten de tel van de uren, de dagen, de jaren, de eeuwen kwijt.
Nu waren er zelfs geen engelen meer die het wachten nog uit konden houden.
Wanneer zouden de bloemen nu over de hele wereld bloeien???*
*De mensen begonnen de tuin van Jezus te vergeten.
Langzaam werden alle bloemen overwoekerd door doornstruiken.
De bloementuin van Jezus was niet meer te zien.*

29. Decor changement terwijl het slaapliedje (scene 27) klinkt: de bloemen worden bekleed met doornen en onkruid.

30. Een aantal kinderen, tieners en volwassenen spreken (evt. via de beamer, eerder opgenomen) hun persoonlijke tekst uit bij de woorden:

'Ik word verdrietig van de wereld als....'

31. Maria komt op. De witte personages van het koor zingen het Magnificat (de Taizé-uitvoering, met vioolbegeleiding).

32. Maria kijkt naar de overwoekerde tuin en zegt:

*Is er dan niets meer te zien van die bloementuin van mijn lieve zoon, Jezus?
Is mijn kind dan voor niets geboren?
Dat wil ik niet geloven.
De wereld moet echt helemaal een bloementuin worden!*

33. Maria gaat verder met het schilderen van bloemen op het doek.

34. Het orgel/de piano zet in met de melodie van lied 1013 (NLB). Alle aanwezigen zingen dit lied.

35. Een groepje kinderen in witte kleren komt op, van achter uit de kerk. Ze strooien briefjes en papieren vliegtuigjes naar alle aanwezigen.
Op de briefjes en vliegtuigjes staat de volgende vraag:

Wie weet hoe de bloementuin weer kan bloeien?

36. Verteller:

Hoe moesten de bloemen van Jezus weer bloeien en groeien?

Als die bloemen al verstikt werden door doornen en onkruid, hoe moest het dan met de hele wereld?

Zou dat ooit wel komen: dat paradijs van bloemen?

37. Van achter uit de kerk komen 3 verschillende personages op. Ze hebben alle drie tuinkleding aan. Bij de overwoekerde bloementuin nemen ze het woord:

1. *Je moet bloemen vooral heel veel aandacht en liefde geven. Je moet met ze praten. Dan komt het allemaal goed.*

2. *Je moet altijd blijven schoffelen. Nooit opgeven!*

3. *Ja hoor, geef het maar wel op! Met deze bloemen is niets meer te beginnen!*

38. Verteller:

Maar niets hielp.

De engelen werden niet wakker.

De doornen groeiden en groeiden.

Er was geen prins die met zijn zwaard door de doornen kon slaan.

De engelen werden niet wakker gekust.

En de eeuwen verstreken...

39. Alle lampen in de kerk gaan uit.

Een van de kinderen en een van de volwassen koorleden pakt de Paaskaars en houdt deze bij de schilderende Maria.

Het is helemaal stil.

40. Na 30 seconden gaan de lampen weer aan, wordt de Paaskaars teruggezet en klinkt dreigende muziek (van orgel/piano of via de geluidsinstallatie:

<https://www.youtube.com/watch?v=E6iXrRL--Jc>).

41. Tijdens deze muziek komen personages in geheel zwarte kleren van achter uit de zaal naar voren.

Ze hebben (ketting)zagen bij zich. Ze gaan staan rond de bloementuin.

42. Een van de zwarte personages neemt het woord:

Niemand ziet die bloemen van Jezus meer.

En wat heb je nu aan doornstruiken en onkruid?

Weg ermee!!!

We gaan met onze kettingzagen de bloemen en de doornstruiken weghalen.

En dan kunnen we op deze plek asfalt neerleggen.

En dan wordt dit een prachtige parkeerplaats voor auto's!

Daar krijg ik dan weer geld voor...

*En ach ja, wat heb je nu aan bloemen?
Geef mij maar het geld voor het parkeren!*

43. Er klinkt uit de geluidsinstallatie het lawaai van kettingzagen.
De personages in het zwart gaan aan het werk.
Maar het helpt zichtbaar niet.

44. Het koor zingt couplet 1 van lied 469 (Ik ben een engel van de Heer).
In de vier hoeken van de zaal gaan vier personages staan (als in scène18). Ze
verbeelden de engel Gabriël. Ze nemen het woord en citeren uit de bijbel.

Gabriël 1: *Maar net zoals er uit de stronk van een omgehakte boom weer een
jong takje begint te groeien en vruchten krijgt, zal er een Zoon geboren
worden uit de familie van Isaï.*

Gabriël 2: *De kracht van de Allerhoogste God zal over je komen. Daardoor zal er
een heilig kind in je ontstaan.*

45. Alle aanwezigen zingen lied 444: Nu daagt het in het oosten.
Tijdens dit lied delen alle kinderen zakjes met zaden uit aan alle aanwezigen die dit in
scène 5 nog niet hebben gekregen.
Het orgel/de piano speelt de melodie zolang als de kinderen met het uitdelen bezig
zijn.

46. Gabriël 3: *Wat doe je met de zaden in je hand? Begint het al te dagen?*

Gabriël 4: *Bloemen kunnen bloeien als er zaden geplant worden.*

47. Een aantal kinderen, tieners en volwassenen spreken (evt. via de beamer, eerder
opgenomen) hun persoonlijke tekst uit bij de woorden:

'Ik krijg hoop voor de wereld als....'

48. De piano/het orgel speelt zacht de melodie van lied 444.
Tijdens deze muziek nemen de 'Gabriëls' het woord.

Gabriël 1: *Jullie hoeven niet bang te zijn. Want ik breng jullie goed nieuws. Dat
goede nieuws is voor het hele volk.*

Gabriël 2: *Eer aan God in de hoogste hemel
en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft.*

Gabriël 3: *Wat doe je met de zaden in je hand? Begint het al te dagen?*

Gabriël 4: *Ze zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren
omsmeden tot snoeimessen. Geen volk zal nog een ander volk
aanvallen. Ze zullen niet meer leren oorlogvoeren.*

Gabriël 1 t/m 4

samen: Bloemen kunnen bloeien als er zaden geplant worden.

49. Op de beamer wordt een tekening getoond van een volledige bloementuin (gemaakt
door Mieke Goslinga).

50. Na 10 seconden stilte zet het orgel/de piano in met de melodie van *Wij meitsje jhoed
een nei begin*.

Alle aanwezigen zingen dit lied: *Wij meitsje jhoed een nei begin*.

51. Terwijl Maria doorgaat met schilderen en het bovenstaande lied nogmaals gezongen en gespeeld wordt, vertrekken de spelers naar achteren.
Alle aanwezigen volgen.